Věc MAKROPULOS

CO SE DĚJE VE ŠKOLE?
ČTĚTE NA STRANĚ 1

VOLBA POVOLÁNÍ
Inspirujte se v naší nové rubrice
ČTĚTE NA STRANĚ 5

Den v zimním oblečení

foto: Veronika Dynterová

Na lednovém setkání školního parlamentu jsme si odhlasovali DEN ZIMA nebo také DEN V ZIMNÍM OBLEČENÍ. Jak všichni víme, parlament dává jednou za čas speciální den a tentokrát se vybral den v zimním oblečení. Žáci svým oblečením měli vyjádřit zimu nebo zimní sport.

Měli jsme tu zajímavá oblečení např.: Sněhuláka, Evu Adamczykovou hned několikrát, a také lyžařku a snowboardistku Ester Ledeckou. Ostatní měli třeba kulicha, rukavice nebo bundu. Sněhulák měl na sobě mrkev, kbelík a byl vycpaný polštáři. Eva Adamczyková měla u sebe snowboard, měla namalovaný knírek a na hlavě helmu. Ani jiní zimní sportovci nepodcenili přípravu a donesli i hůlky a lyžařské brýle.

Den jsme si skvěle užili a už se těšíme na příště.

Autor: Andrea Mičánková, Anežka Žížalová

Den v oblečení libovolného povolání

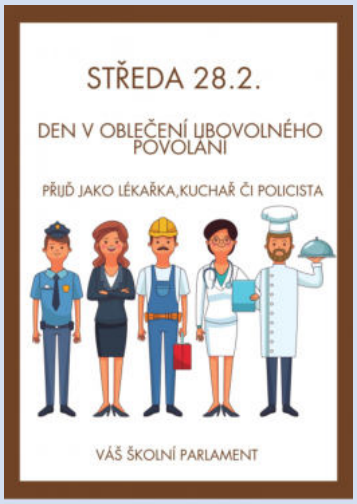

foto: Veronika Dynterová

V únoru se školní parlament rozhodl pro speciální výzvu, Den v oblečení libovolného povolání. Vidět jsme tak kolem sebe mohli doktory, zvěrolékařky, kuchaře, číšníky, učitelky, piloty a mnohé další. A co vy, přišli jste v tom, čím byste ve skutečnosti opravdu chtěli být?

Pokud máte nějaké zajímavé nápady, jak si den ve škole alespoň trochu zpříjemnit, přijďte na pravidelné schůzky školního parlamentu, který se schází vždy první středu v měsíci ve školní cvičné kuchyňce. Stačí přijít s nápadem, odhlasovat ho v parlamentu a příští měsíc může být speciální den přímo podle tebe!

Autor: redakce

Únikovka Zahraň Perníčka!

foto: mimibazar.cz

Únikovka „Zachraň Perníčka“ se uskutečnila ve středu 31.1. Nejdříve nám paní učitelky vysvětlily pravidla hry. Potom jsme zhlédly krátké video o tom, co patrně předcházelo unesení pana Perníčka! V tuto chvíli jsme se ocitly zavřené ve třídě a hra s časem začíná! Z videa jsme pochopily, že musíme najít včelku Máju, ta u sebe skrývala dopis. V něm bylo napsáno, že perníček šel do Pinocchiovy chýše, kde se měl sejít s ostatními pohádkovými bytostmi, jenomže tam ho unesl Lord Farquaad. Musely jsme tedy hledat Lorda Farquaada. Ten nám poradil a dal nám křížovku, ve které se skrývalo slovo vánoční ozdoby. Ve vánočních ozdobách byla skládanka, na které byly indicie: sáňky, kaspárek, vločka a rolničky. Víte, co byl další krok? Ano, písnička rolničky. Na lavici ležely dva zpěvníky, které s rolničkami souvisely. Ve zpěvníku byla matematická skládanka, ze které vyšlo slovo hvězda. A papírové hvězdy na nástěnce byly jediné hvězdy ve třídě. A v nich se nacházel dopis „Rychle ať se nespálí.“ Když jsme objevily troubu, bylo nám jasné, kde Perníčka hledat! Perníček je chudák určitě uvězněný v troubě. Tuhle skvělou únikovku připravila paní učitelka Žítková, Dynterová a Návarová. Tento den probíhaly také únikovky pro menší a větší děti. Pro děti od 1.- 3. třídy byla připravena hra s názvem Princezny, princové, hrady a zámky. Pro starší pak strašidelná únikovka Laboratoř šíleného profesora. Ale o tom zase někdy jindy.

Autor: Anežka Žížalová, Rozálie Schmidová

Projekt 1968

foto: Veronika Dynterová

Třída 7.A se letos rozhodla navázat na knižní tradici naší školy novým projektem k roku 1968. Víte vůbec, co se v tomto roce stalo důležitého? V srpnu roku 1968 přijela sovětská vojska s tanky a začala okupovat naši malou zemi! A jak na tuto událost vzpomínají lidé, kteří ji prožili? Právě přesně to nás zajímá!
Proto jsme se rozhodli pozvat pamětníky k nám do školy, aby nám povyprávěli své životní příběhy, které se vážou k této historické události. Již jsme udělali rozhovor s dědečkem a pratetou Huberta a čekají nás

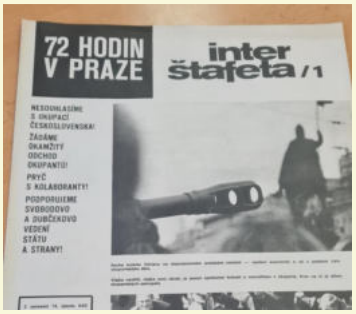

foto: Veronika Dynterová

rozhovory i s veleváženými osobnostmi. V průběhu následujících měsíců budeme dělat rozhovor s ředitelem kanceláře ředitele Českého rozhlasu Josefem Havlem, režisérkou Ljubou Václavovou, českým hokejistou Janem „Gustou“ Havlem nebo senátorem Jiřím Růžičkou, a to dokonce v Senátu!
A co je vlastně naším cílem? Dozvědět se co nejvíce informací o roku 1968 a na základě rozhovorů a vzpomínek vytvořit novou knihu. Celý projekt bychom chtěli stihnout do konce roku, tak nám držte palce, ať se to povede!

Autor: redakce

Novoroční předsevzetí

Jaké je tvoje novoroční předsevzetí? Na tuto záludnou otázku se letos zeptala naše novinářka Andrea Mičánková.

Adéla Hájková
Abych měla hodně peněz a aby jsme byli všichni zdraví.

Justina Doležalová
Že budu hodná a budu pomáhat.

Isabel Eichlerová
Chtěla bych jet do Japonska nebo Vietnamu.

Milada Keilová
Aby byli všichni zdraví šťastní a chci víc cestovat

Antonín Eichler
Chtěl bych víc jíst a taky víc jíst zeleninu.

Eliška Pačovská
Budu víc cvičit na žebřinách.

Lucie Hrdličková
Abych měla lepší známky.

Natálie Kozáková
Abych měla lepší známky a líp se chovala.

Ema Němcová
Každý den budu cvičit na ukulele.

Josefína Kvasničková
Procvičit se ve snowboardingu.

Fanda
Být co nejvíc ve škole.

Eda Filip
Naučit se na ukulele.

Sky učitelka angličtiny
Víc si číst každý den dřív jsem měla 20 min teď 40 min.

Honza Žížala
Víc hrát ragby.

Natálka Šemberová
Budu víc jíst zeleninu.

Emička Ereňyi
Budu se víc učit.

Nella Němcová
Budu se víc učit.

Paní učitelky Žítková a Dynterová
Budeme jíst více zeleniny a ovoce.

Autor: Andrea Mičánková

Hromnice

foto: wikipedie.cz

Je tu jaro... 2. února se budou slavit Hromnice. Hromnice jinak řečeno Uvedení páně do chrámu je křesťanský svátek. V lidovém křesťanství se Hromnice staly důležitou oslavou přicházejícího jara. Svátek byl také, jak jeho název napovídá, spojen s ochranou před ohněm, bouří a bleskem. Nejznámějším příkladem této víry je svěcení svící, takzvaných hromniček, prováděné v tento den. Hromničky dávali lidé do oken, protože věřili, že to pomůže ochraně domácnosti před bleskem, který způsoboval požár nebo usmrcoval lidi a dobytek. K Hromnicím se v českém prostředí váže nejvíce pranostik. Přesně jich je kolem čtyřiceti pranostik. Nejznámější pranostika ,, Na Hromnice o hodinu více“ říká, že den je o hodinu delší než v době zimního slunovratu (zpravidla 21. prosince). Ve skutečnosti tento rozdíl činí na území České republiky hodinu a 20 minut. Na Hromnice se tradičně sklízel betlém a někdy také vánoční stromek. Zřejmě se Hromnice začaly šířit od 11. století. Protože je tradičně tento svátek spojován také s ochotou zasvětit svůj život do poslání, které člověk dostává, je dnes v katolické církvi tento svátek také slaven jako den zasvěceného života tj. den řeholníků a řeholnic. Už i staří Slované slavili tento svátek. Jejich zvyk byl, že obejmou a zvednout svoje členy rodiny. V Americe se slaví Hromnice tak, že pozorují sviště Phila jestli uvidí svůj stín, pokud ano, tak zima potrvá ještě dalších šest dní, pokud ne jaro už klepe na dveře.

Autor: Karel Filip

Valentýn

Valentýn se slaví 14. února a je svátkem zamilovaných. Valentýn byl původně vzpomínkovým dnem na biskupa Valentýna z Terni. Tradice oslavovat tenhle den romantickou lásku vznikla ve 14. století. A co vlastně udělal, že se slaví po celém světě? Udává se, že se začal slavit v Římě poté, co byl římský kněz, misionář a biskup Valentýn odsouzen císařem Claudiem II. k trestu smrti za to, že tajně oddával mladé milence. A kde prý vzniklo první valentýnské přání? První valentýnské přání vzniklo ve Francii, které v roce 1415 poslal své manželce Karel, vévoda orleanský, když byl uvězněný v londýnském Toweru. A zamilovaná přáníčka se později roznesla do celého světa. U nás si zamilované páry dávají čokoládové srdíčka, květiny a další roztomilé drobnosti, ale jak to je třeba v Peru nebo v Dánsku a spousta dalších zemích? Třeba v Peru si peruánské páry místo růží dávají orchideje a v Dánsku si místo růží dávají sněženky a muži pak svým láskám připravují vystřihovaná přáníčka s vtipnými básničkami podepsaná šifrou z teček. Pokud žena vyluští autora, tak dostane od něj o Velikonocích vajíčko. Na Kanárských ostrovech se Valentýn slaví tak, že si dva lidi, co se milují si koupí zámek a na něj vyryjí svoje jména a někam ho pověsí. V Mexiku si dary nedávají jenom zamilované páry, ale také přátelé nejčastěji ve formě květin, plyšáků a balonků. Na Filipínách se Valentýn nazývá takto Araw ng mga puso. A co si myslí ostatní?

1.KOMERČNÍ CHARAKTER: Mnoho lidí si myslí, že svátek Valentýna slouží spíše jako příležitost pro obchodníky k zisku než jako upřímné oslavení lásky a vztahů.
2.CIZÍ TRADICE: V České republice se kritizuje i to, že svátek Valentýna je vnímán jako převoz ze západní kultury, který nahrazuje nebo oslabuje místní tradice.
3.NUCENÉ PROJEV LÁSKY: Někteří lidé mají pocit, že Valentýn vnucuje lidem vyznávat svoje pocity a city

Autor: Mariana Rútová

Masopust

Masopust se slaví 6. ledna a je to lidový svátek. V tomto období se konají karnevalové průvody, maškarní reje, zabijačky a podobně. V mnoha vesnicích a městech se Masopust slaví v jiném termínu. Někde slaví Masopust už koncem ledna. Masopustní tradice mají kořeny už ve 13 století. Masopust je slavnostní období mezi Vánocemi a začátkem postní doby ke které patří pestrobarevné masky a karneval. Výklad původu masopustních oslav vychází z tradičního římského náboženství, ve starověku se totiž začátek nového roku řídil dle vegetačního cyklu přírody a shodoval s březnovým příchodem jara. Podobně se slaví i v jiných slovanských zemích, třeba v Rusku se tento svátek nazývá maslenica a figurují v něm i některé podobné postavy jako v českém masopustu, například kobyla nebo medvěd. Jiný výklad původu masopustu vychází z římského náboženství, které s předjařím spojovalo božstva jako je Bakchus. V původním smyslu jde o „opuštění masa“ (slovo karneval pochází nejspíš z italského carne levare, „dát pryč maso“). Masopust pak představoval období hodování a veselí mezi dvěma postními dobami. Během něj probíhaly taneční zábavy, zabijačky a také svatby. Vrcholí posledním čtvrtkem tohoto období, zvaným Tučný čtvrtek, spojeným se zabijačkou a hostinou. Označení dne souviselo s pověrou, že lidé by v tento den měli hodně jíst a pít, aby měli sílu na následující rok. Maska medvěda patří k nejstarším i nejčastěji užívaným masopustním maskám. Masku tvořila kožešina nebo pytlovina pošitá slámou či hrachovinou (usušené stonky hrachu na maskách vypadaly dekorativně), někdy doplněná špičatou slaměnou čepicí. Ve středověku míval začerněnou tvář, později dřevěnou masku a od 19. století se vyráběly hlavy z papíru. Medvěda v průvodu vodí medvědář, který ho naoko býkovcem trestá za jeho skákání a vrážení do lidí.

Autor: Elisabeth Malinowska a Ema Němcová

Velký horoskop na rok 2024

Beran
20.3.03:57 19.4.15:50
POZOR všem beranům!! Tento rok nebude výjimkou, že na vás určitě vybafne nějaký test. Pravděpodobně z češtiny nebo z matiky. Nicméně by se vám měl povést alespoň na 3-. Hlavní ale je, že tento rok budete zdraví a šťastní. Co se vysvědčení týče tak moc jedniček nebude. Ale hlavu vám za to doma naštěstí neutrhnou.
Býk
19.4.15:50 20.5.14:50
Tento rok budete hodě jíst, ale nepřiberete ani kilo. Na vás žádný test nečíhá ani špatné známky, to spíše na Valentýna obdržíte milostný dopis. Zkrátka vám nějaký/á holka nebo kluk dá dáreček. Tento rok si spíše budete užívat krásných dnů venku s kamarády. Jestli tento rok pojedete na tábor nebo školu v přírodě, tak se na 99% do někoho zamilujete.
Blíženci
20.5.14:50 20.6.22:41
Tak toto se mi ve hvězdách nečetlo dobře. Vás nebude čekat nic zajímavého. Váš život bude nudný a jednoho dne se stane něco významného. Není známo jestli to bude pozitivní či negativní záležitost, ale zcela určitě to bude dobré pro váš prospěch. Pravděpodobně během roku zažijete mnoho úspěchů, ale potom možná spadnete zase na dno.
Rak
20.6.22:41 22.7.09:36
Mám dojem že vám nic nebude chybět, jen vás někdo bude proklínat za vaše úspěchy, protože se vám povede všechno na co sáhnete, budou ostatní žárlit. To pro vás bude zraňující, ale nic si z toho nesmíte dělat, protože vaši nejlepší přátelé vás budou mít pořád rádi takové jací jste a budou vás podporovat. Vy díky své povaze zůstanete soustředěni na své cíle a nepolevíte. Ostatní by vám měli jít raději z cesty, protože vy nezapomínáte.
Lev
22.7.09:36 22.8.16:47
Udělejte sakra něco s vašimi výbuchy vzteku!!! Nemůžete se furt na někoho zlobit. Doporučuji vám si v tomto roce dělat hodně dní, kdy si dáte třeba pleťovou masku, vypít si dobrý čaj, přečíst knihu nebo si jen pustit film. Co se týče vaší předpovědi tak tento rok se hodně udřete. Budete hodně pracovat a lidé po vás budou chtít čím dál více věcí. Pokud máte vaši druhou polovičku tak ta vás podpoří. Zkuste na sebe být hodnější, jste úžasná bytost a věřte, že každé období má svůj konec.
Panna
22.8.16:47 22.9.14:36
Tento rok budete mít ve škole spíše pohodu. Musíte si však dávat pozor! Tento rok také budete hodně utrácet, takže si dejte pozor, abyste z toho nebyli smutní. Podobně jako berani budete mít také hodně testů a v tom vězí ten háček. Nebudete se moc ve škole připravovat a potom jen učitel ohlásí písemku. Proto by vřele doporučovala se tento rok učit.
Váhy
22.9.14:36 23.10.00:07
Váhy tento rok dobře važte vaše rozhodnutí! Jelikož občas řeknete něco, co vyzní jinak než jste chtěli. Pro změnu vás letos učitelé budou milovat i když budete mít špatné známky. I kdyby jste dostali milion pětek, stejně vám na vysvědčení vyjde vyznamenání. Takže se na učení můžete úplně vyprdnout. Ne, učte se, aby na vás mohli být učitelé pyšní. Ale nej jen oni!
Štír
23.10.00:07 21.11.20:49
V tomto roce se štírům bude vracet všechno. Ale VŠECHNO. Ne jenom to dobré, ale i to zlé. Takže vám vřele doporučuji, chovat se ke všem mile. Zvlášť k učitelům. Pokud to neuděláte, mohlo by se vám to šeredně vymstít.
Střelec
21.11.20:49 21.12.10:13
To je zvláštní..... Vždy kdy se ve škole bude psát test z matematiky, tak střelci budou chybět. Nebojte se že byste nepsali z češtiny, to samozřejmě budete, i diktáty. Tak si asi říkáte, co dostanete na vysvědčení z matematiky? No, nebojte nepropadnete, ale mělo by vám vyjít za dva. Ptáte se proč? Protože jsem řekla, že budete chybět na písemky a když je jen jedno cvičení ze sešitu na známku, tak to není test. Z češtiny dostanete už horší známku asi za tři.
Kozoroh
21.12.10:13 19.1.20:53
Kozorozi budou hodně nemocní. Chvílema vás to bude bavit, ale chvílema to bude fakt nuda. Nebojte se nedostanete nějakou žloutenku nebo tak něco. Spíš to bude vždy jen nějaká viróza či jiné podobné nachlazení. Samozřejmě na prázdniny už budete zdraví :) Od učitelů za to možná někdy dostanete nějaké poznámky, ale musíte vědět že to myslí jen ze srandy.
Vodnář
19.1.20:53 18.2.10:58
Vy se tento rok budete mít relativně dobře. Akorát vás čeká nějaká psychická krize. Nebude to bude úplně nejhorší, ale pár dní se budete cítit úplně nanic. Po pár dnech to přejde a váš svět bude opět růžový, jak si ho představujete. Kromě toho se budete mít docela dobře. Sice na vás váš třídní učitel možná párkrát zařve, ale on bude vědět, že jste furt jeho žák a že vás má rád.
Ryby
18.2.10:58 20.3.09:54
Pro ryby mám dobré i špatné zprávy. Pokud tento rok budete zkoušet jít na gympl, tak se vám celou dobu na přípravných zkouškách nebude dařit, potom ale zazáříte, jak se to říká? ,,Těžko na cvičišti, lehko....“ Je už jen na vás, jestli se rozhodnete na základce zůstat či ji opustit. Protože pokud ji opustíte, tak opustíte také přátele. Ale jestli chcete více studovat, ani to není špatné rozhodnutí. Čeká vás opravdu usilovné přemýšlení a jen vy sami musíte zvážit, co je pro vás nejlepší. Skuteční kamarádi vám však zůstanou.

Autor: Kateřina Dominiková

Knižní inspirace!

1. Série osmi dílů Alea dívka moře
Autor: Tanya Stewnerová
Další díly: 1. díl Volání z hlubin, 2. díl Barevné vody, 3.díl Tajemství oceánů, 4.díl Síla přílivu, 5.díl Poselství deště, 6. díl Řeka zapomnění, 7.díl V zajetí přísahy, 8. díl vlny času, 9. díl(ještě nevyšel česky) Der Gesang der Wale.
Dvanáctiletá holka Alea, která zjistí, že je mořské dítě. Když jí bylo 1 rok, zlý doktor Orion nanesl do vody vir, co skoro vyhubil mořské lidi. Její rodiče umírali, tak Aleu dali do pěstounské péče. Alea potká Alfa cru a společně se plachtí po moři a snaží se doktora Oriona zastavit.
2. Drak do kapsy
Autor: Ed Clarke
Další díl: Léto s draky
Jedenáctiletá holka Mari, se chce stát vědkyní po tatínkovi, do kterého uhodil blesk. Její máma ale chce, aby se stala farmářkou, jako je ona sama. Jednou Mari najde na své oblíbené pláži v kameni živého tvora, který není vyhynulý druh, ani současné zvíře, nýbrž drak. Je tak akorát, aby se vešel do kapsy. Mari si uvědomí, že s dráčkem může změnit celou vědu, tak chce ukázat dráčka velkému vědci, doktorovi Griffovi Griffithsovi, kterému věří, že dráčka pořádně prozkoumá a nesebere jí ho. Dráček se ale umí dostat do problémů, stejně jako Mari.
3. Hylda a pidilidi
Autor: Luke Pearson
Další díl: Hylda a parádní slavnost
Hylda je malá, zvědavá, modrovlasá holčička, která ráda prozkoumává nové věci a miluje kameny. Jako domácího mazlíčka má liškolouška (bílé stvoření, které vypadá jako liška s parohy). Jednou omylem naštve neviditelné pidilidi. Hylda a její maminka s nimi musí uzavřít příměří, jinak hrozí, že se budou muset odstěhovat do města Trolberg. Hylda se vydá na nebezpečnou cestu, aby přesvědčila pidilidi, že ve svém domečku můžou bydlet.
4. Rychlé šípy
Autor: Jaroslav Foglar
Existuje spoustu komiksů, ale hlavní jsou tyto knihy: 1. díl Záhada hlavolamu, 2. díl Stínadla se bouří, 3. díl Tajemství Velkého Vonta
Pět kluků, kteří se jmenují Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Rychlonožka a Červenáček, mají svoji klubovnu a noviny Tamtam. Vydávají se do stínadel a prozkoumávají Stínadelské uličky. Jednou tam najdou kresbu na zdi dávno ztraceného hlavolamu - Ježka v kleci. Jeden starý pán, který tam opatruje kostel, jim řekne, že Ježek v kleci patřil klukovi, který se jmenoval Jan Tleskač. Měl u sebe taky deník, kam si zapsal, jak dostat Ježka z klece ven.

Autor: Johana Lachnitová

Kde si dobře zalyžovat?

V dnešní době najít skiareál, kde mají široké sjezdovky, rychlé lanovky a nízké ceny za skipas není nic jednoduchého, proto vám dám 10 typů kam si vyrazit na lyže, když jsou dobré sněhové podmínky. Seřadil jsem pro vás skiareály od 7 - 1 podle následujících kritériích: **Nadmořská výška, vzdálenost od Prahy, počet lanovek, délky sjezdovek, cena za skipas.**

7. Bílá - Je skiareál, který se nachází v Beskydech. Skiareál je od Prahy vzdálen 397 km. Najdete zde 6 lanovek a novou šesti sedačkovou vyhřívanou lanovku, také 5,6 km sjezdových tratí dvou obtížností. Nejvyšší bod skiareálu je 774 m.n.m. Cena za skipas na jeden den je **840 Kč.**

7. Kopřivná - Je skiareál, který se nachází v Jeseníkách. Skiareál je od Prahy vzdálen 208 km. Najdete zde 3 lanovky, 2,3 km sjezdových tratí dvou obtížností. Nejvyšší bod skiareálu je 1350 m.n.m. Cena za skipas na den je **608 Kč.**

7. Říčky v Orlických horách - Je skiareál, který se nachází v Orlických horách. Skiareál je od Prahy vzdálen 166 km. Najdete zde 4 lanovky, 4,2 km sjezdových tratí různých obtížností. Nejvyšší bod skiareálu je 992 m.n.m. Cena za skipas na den je **830 Kč.**

6. Lipno - Lipno je sportovní skiareál vhodný pro rodinu. Je vzdálený 205 km od Prahy. Je zde 8 lanovek, 13.4 km sjezdových tratí různých obtížností. Nejdelší sjezdovka má 1250 m. Skiareál je položený 940 m.n.m. Cena za skipas na jeden den vás tu vyjde na **1150Kč.**

6. Monínec - Nachází se ve středních Čechách v oblasti zvaná **ČESKÁ SIBIŘ.** Na Monínec od Prahy je to 80km. Je zde celkem 6 lanovek, 2km sjezdových tratí. Skiareál je položený 700 m.n.m., proto zde tak často není přírodní sníh. Cena skipasu na celý den zde stojí **690Kč.**

5. Tanvaldský Špičák - Je skiareál, který se nachází v Jizerských horách. Od Prahy je vzdálen 113 km. Najdete zde 9 lanovek, 8,2 km sjezdových tratí různých obtížností. Nejvyšší bod skiareálu je 830 m.n.m. Cena za skipas na jeden den je **990 Kč.**

4. Špindlerův mlýn - Špindlerův mlýn je nejoblíbenější skiareál v ČR. Od Prahy je vzdálen 147 km. Je zde 17 lanovek, 28,6 km sjezdových tratí různých obtížností. Nejdelší sjezdovka měří 280 m. Nejvyšší bod skiareálu je 1235 m.n.m. Skiareál je rozdělen na tři části: **Medvědín, Hromovka, Svatý Petr.** Cena za skipas na jeden den je **1250Kč.**

3. Roketnice nad Jizerou - Je skiareál, který se nachází v Krkonoších. Od Prahy je to 130 km. Najdete zde 10 lanovek a 16,2 km sjezdových tratí. Nejdelší sjezdovka měří 2920 m, nejvyšší bod měří 1315 m. Skiareál je rozdělen do dvou částí: **Horní Domky, Studenov.** Cena za skipas na den je **696 Kč**.

2. Klínovec - Je to nejnovější a a nejmodernější skiareál v ČR. Je vzdálen 153 km od Prahy. Nachází se na západu Čech v oblasti Krušných hor. Skiareál Klínovec je největší a nejmodernější skiareál v Krušných horách. Je zde dohromady 18 lanovek, 32km sjezdových tratí. Nejdelší sjezdovka měří 5200m, což je nejdelší sjezdovka v ČR. Skiareál je položený 1244 m.n.m. Skiareál Klínovec je propojen s 2. skiareály - **Neklid a Boží Dar.** Skipas na den vás tu vyjde na **1090Kč**.

1. Ještěd - Ještěd je skiareál, který se nachází na Ještědském hřbetu. Od Prahy je vzdálen 108 km. Najdete zde 10 lanovek, 10,5 km sjezdových tratí. Nejvyšší bod skiareálu je 1012 m.n.m. Po pěti letech si letos můžete zalyžovat na oblíbené části **PLÁNĚ.** Cena za skipas na jeden den je **690 Kč.**
Toto hodnocení vám může pomoci pokud je všude dostatek sněhu a jsou ideální podmínky pro lyžování.
Autor: Štěpán Vích

Kam jet na výlet o jarních prázdninách

foto: aquapalacepraha.cz

Pokud nevíte, kam s rodinou o jarních prázdninách? Máme tady pro vás pár tipů!

Aquapalace Praha Čestlice:
Jedná se o největší aquapark v celé České republice. Nachází se tam například palác pokladů s pirátskou lodí s umělým vlnobitím. Jednotlivé tobogány a skluzavky můžou pobavit celou rodinu. Potom tady máme i pár tipů pro rodiče, kteří s vámi nechtějí dovádět v tobogánu. Spa, masáže, nebo saunové rituály je určitě potěší! Chcete umět plavat jako mořská pana nebo se umět potápět s přístroji jako pravý potápěč? Objednejte si tam skvělý kurz!

Safari Hluboká u Borovan:
Poznejte život více než 230 zvířat 25 druhů v jejich přirozeném prostředí. Safari Resort v Hluboké u Borovan je v provozu i během zimního období.
Můžete tam vidět například strašně roztomilé lamy, které se určitě zalíbí celé rodině.

Národní divadlo:
Do Národního divadla můžete jít na operu nebo na divadlo a balet. U baletu určitě doporučuji zajít na Popelku nebo na Spící krasavici. Jestli chcete jít na operu, tak tady máme také pár tipů. Jeníček a Mařenka, Čert a Káča, Louskáček, Kouzelná flétna, Rusalka a Švanda dudák. P

Národní muzeum:
Pokud jste nebyli v Národním muzeu, máte co dělat. Je tam tolik zajímavých zvířat, například obrovská žížala nebo obrovská žába, nerostů a dalších zajímavých místností a atrakcí. Pro děti do 6 let je vstup zdarma. Pro děti od 6 do 15 let je vstup zdarma. Otevírací doba je od pondělí do neděle 10:00 - 18:00. Můžete navštívit expozice Okna do pravěku, Zázraky evoluce, Dějiny, Dějiny 20. století, Sály minerálů, momenty dějin atd. Je zde také spousta úkolů, které mohou děti plnit.

foto: chocotopia.cz

Chocotopia
Ponořte se do sladkého čokoládového dobrodružství v továrně na čokoládu, které vás provede dobami minulými i budoucími! Nakupte tu nejkvalitnější čokoládu v obchodě Choco Ládovna přímo z výrobní linky. Nezapomeňte také navštívit čokoládovou kavárnu nebo přichystejte překvapení pro vaše narozeninové oslavy, na které jen tak nikdo nezapomene. V sobotu a v neděli mají otevřeno od 10:00 do 18:00 a od pondělí do pátku mají zavřeno.

Autor: Rozálie Schmidová a Anežka Žížalová

Rozhovor s paní veterinářkou Nikolou Hanákovou

foto: Archiv MVDr. Nikola Holánová

Je nám velkou ctí, že na rozhovor pro naše školní noviny kývla oblíbená veterinářka, milovnice zvířat a majitelka kliniky Náš veterinář MVDr. Nikola Hanáková.

Být veterinářkou byl Váš dětský sen, nebo jste chtěla být něčím jiným?

Já jsem se narodila být veterinářkou. Jen co jsem uměla malovat, tak jsem si dělala návrhy své vlastní ordinace. S výběrem povolání jsem nikdy neměla problém, věděla jsem to vždy, že budu dělat toto povolání.

Mohla bych se zeptat, jakou jste studovala střední školu a zda výběr již střední školy souvisí s profesním zaměřením?

Studovala jsem Gymnázium Botičská v Praze. Toto gymnázium bylo náročné, ale naučilo mě se učit. Benefitem bylo přírodovědecké zaměření. Oproti spolužákům např. ze středních veterinárních škol jsem byla zvyklá sedět dlouhé hodiny u učebnic a biflovat se. Navíc hodně látky z určitých předmětů jsme již braly na gymnáziu, takže start na univerzitě byl snazší.

Kde a jakou univerzitu jste studovala?

Veterinární univerzita v Brně (je jediná veterinární univerzita v ČR)

Vzpomenete si, jak jste se připravovala na přijímací zkoušky a z čeho se skládaly? Byly obtížné?

Přijímací zkoušky byly z biologie a chemie. Chodila jsem na přípravný kurz, který byl o víkendech, pořídila jsem si učebnici se vzorovými otázkami, které jsem už pomalu uměla nazpaměť. Strávila jsem nad přípravou hodně volného času.

Jaké máte vzpomínky na studium? Chodila jste na souvislé praxe? Popřípadě kam?

Studium bylo hodně náročné. První 3 roky bylo bez volných večerů, víkendů, skoro i bez prázdnin. Bez čokolády, kapesníků a velké podpory rodiny a blízkých by se to nedalo vystudovat =) Říkalo se, že prvních 6let studia je nejhorších, pak že to už jde (studium je 6ti leté). Chodila jsem od konce 2. ročníku do konce studia pravidelně ve volných chvílích na veterinární kliniku k MVDr. Snášilovi v Brně. Později ještě na veterinární kliniku Jaggy Brno.

Bylo studium i psychicky náročné? Možná i fyzicky?

Psychicky hodně. Sedět veškerý volný čas v knížkách není nic lákavého. Někteří vyučující tomu také nepřidávali. Ale pokud se člověk rozhodne, že chce být veterinářem, není jiná cesta a musí jít za svým snem. Cesta je trnitá.

Co pro Vás bylo při studiu nejhorší, vzpomenete si na nějaké takové období?

První 2 roky studia byly náročné, na každý týden jsme se museli naučit hodně věcí nazpaměť, slovo od slova, z anatomie a histologie. Když jsem podruhé neudělala závěrečnou zkoušku, chtěla jsem odejít na studijní oddělení, že končím. Někteří kantoři nebyli féroví, a nezlehčovaly studium.

To člověku asi moc nepřidá, co Vás nakonec od ukončení studia odradilo?

Určitě má povaha nevzdávat věci. A památná věta mojí maminky: „Nikolko, jestli chceš pracovat se zvířaty máš 2 možnosti. Buď budeš kydat hnůj, nebo se budeš učit a budeš je léčit“.

Když jsme se zeptali dětí, zda by chtěly být veterinárním lékařem, tak odpověď byla většinou kladná, ale nejvíc se bály „řezání do zvířat“ a operací, měla jste stejný problém nebo vzpomenete si na nějakého spolužáka, který takový problém měl?

Já jsem za studií říkala, že ze mě chirurg nikdy nebude, že žádné řezání dělat nebudu. Pokud se lékař na něco specializuje, nepotřebuje být operatér a „řezat do zvířat“. Ale je potřeba si uvědomit, že tím zachraňujeme také životy a těm zvířatům pomáháme.

To máte pravdu. Na co z dob studií vzpomínáte ráda?

Na přátelství, která z těch dob mám. Sice se už tolik nevídáme a nejsem se všemi tak často v kontaktu, jak bych chtěla, ale stále s některými udržujeme přátelství.

Máte spoustu profesních zahraničních zkušeností, chtěla byste se nám o nich zmínit?

Byla jsem na praxi 14 dní na univerzitě v Liverpoolu. Týden na oddělení diagnostiky a druhý týden obezitologii u zvířat. V 5. ročníku jsem byla na 5 týdnů na univerzitě Purdue v Iliiois, na oddělení chirurgie. Zde jsem viděla například operaci mozku, která byla během zákroku konzultovaná přes počítač s jiným lékařem, který se nacházel v jiném státě. Taková operace u nás nebyla tou dobou možná. Když jste zažila takové momenty, neměla jste myšlenky, že byste se takovým zákrokům také chtěla věnovat? Nebo působit v jiném státě? Určitě měla, ale okolnosti z osobního života tomu nebyly nakloněny a nešla jsem si za tím, jak jsem i původně chtěla. Ale nelituji toho, jsem vděčná za to, co nyní mám.

Drze se zeptám, jestli se honě liší plat v zahraničí a u nás v České republice?

Ano, troufám si říct, že někde i několikanásobně. Když bych nyní končila studia, rozhodla bych se pro práci v zahraničí – pro lepší praxi i finance.

Prozradíte nám, jaký je průměrný plat veterinárního lékaře v ČR?

Průměrný celkově nevím, absolvent nyní cca 28tis čistého, zkušený lékař cca 40-45tis. čistého. Záleží na specializaci,

jestli se jedná o majitele kliniky nebo zaměstnance.

Mohu se stát veterinářkou, pokud mám fobii z nějakých zvířat? Například z pavouků?

Určitě, pavouky jsme ani snad neprobírali. Já mám strach z koňů. Sice jsme je museli ošetřovat a skládat zkoušky, ale dá se to vystudovat i s tímto strachem =).

Tak to určitě spousta čtenářů rada uslyší! Chodí se vlastně s pavoukem k veterináři? Pokud ano, z jakého důvodu? A jak se pavouk ošetřuje?

Pavouka jsme ošetřovali, měl problém se svlečením. Ale není to běžný pacient.

Když mluvíte o pavoukovi jako o pacientovi, nepřijde mi ani tak děsivý jako obvykle.

Někdy na pacienta nemusíte ani šahat, součástí dobrého klinického vyšetření je i jen pozorování zvířete, jeho chování, navnímání se na něj, sledování reakcí atd.

Může se veterinář bát naopak velkých zvířat, a přesto vykonávat toto povolání? Mám na mysli koně, krávy a tak dále.

Ano určitě. Zkoušky a praxe ale musí udělat, i když se těch zvířat bojí. Určitě je to ale i na domluvě s vyučujícím, takže se to dá vystudovat i s těmito strachy.

Vaše zaměření jsou drobná zvířata a chirurgické zákroky. Jaká zvířata spadají do kategorie drobných zvířat? A jak a proč jste si toto zaměření vybrala?

Mezi nejčastější pacienty drobných zvířat ošetřuji křečky, morčata, králíky. Tito pacienti si ke mně našli cestu sami. Medicína těchto pacientů je specifická, většina kolegů je odmítá ošetřovat, a mě to přijdou jako fajn společníci. Tak jsem se jim začala více věnovat.

Rozhovor s paní veterinářkou

Také si myslím, že jsou to fajn společníci. Jaké nejzvláštnější zvíře jste ve své kariéře ošetřovala?
Dělala jsem císařský řez u opičky Tamarín pinčí.
To muselo být velmi náročné, jak dlouho zákrok trval? A kde jste se k takovému exotickému pacientovi dostala?
Ve výsledku je to savec jako pes a kočka, v zásadě je to podobné. Bývalý kolega ošetřoval exotická zvířata a chirurgie nebyla tou dobou jeho silnou stránkou.
Máte Vy doma nějakého mazlíčka a měla jste mazlíčka, když jste byla malá? Dovolili Vám ho rodiče nebo jste musela čekat do dospělosti?
Vyrůstala obklopena zvířaty. Vždy jsme měli psa, později i kočku, jednou morče, rybičky. Prarodiče prasata, slepice a kočky. Já jsem vždycky něco domů přitáhla (ulovené myši, motýly, žížaly,...). Nyní mám britského kocoura Kenyho a australskou ovčandu Maličkou.
Zeptám se i na smutnou otázku, jak jste prožívala, když poprvé nebylo ve Vaší moci nějakému zvířátku pomoci?
Člověk si přibližně rok zvyká, než si to přestane tolik brát. Ale u klientů, ke kterým mám blízký vztah, a jejich zvíře má skvělou povahu, je to bojovník a já musím provést eutanazii, tak mám doposud co dělat, aby mi neukápla slza... a někdy ukápne, ale až když nejsou majitelé přítomni (a ani se o tom nedozví).
Co Vás v praxi nejvíce překvapilo nebo zarazilo?
Každý, kdo jde studovat veterinu, jde studovat zvířata. Nikdo nás ale nikdy nepřipravil na to, že ta zvířata mají své páníčky. Takže asi to, že ta práce veterináře není jen o léčené zvířátek, ale o komunikaci, psychologii, finanční gramotnosti, sebehodnotě a dalších.
Ano, tomu rozumím a s psychologií souvisí i má další otázka. Je pro Vás těžké sdělovat majitelům mazlíčků špatné zprávy? Prožíváte to s nimi?
Je to hrozné! Každý chce slyšet, že jeho mazlíček tu bude minimálně 100 dalších zdravých let. Je to pokaždé těžké. Ale je nutné se na to podívat trochu s odstupem a racionálně. Co je za výsledek a jaké jsou možnosti co s tím můžeme dál dělat.
Co je nejtěžší částí Vaší profese?
Těch částí je více. Když víme, že zvířeti pomoci můžeme, ale majitel odmítne, nemá finance, nechce řešit, ... Je to veliký závazek, když nám majitelé svěří svého mazlíčka a my i když uděláme maximum, tak pomoci nedokážeme. Určitě je nedílnou součástí řešení finančního ohodnocení naší práce.
Co na své práci nejvíce milujete?
Tímto se asi liším od většiny svých kolegů. Mě nejvíce baví komunita mých klientů. Baví mě tu být pro ně a pro jejich mazlíčky. Majitele beru jako nedílnou součást. Možná je to i tím, že jsem původně Modřaňák, vyrůstala jsem tam, kde mám nyní ordinaci. Co se týče profesní části, baví mě výzvy, učení se nových věcí, dělání věcí, které jiný nedělá, nebo je dělám jinak.
Každý má rád krásné a dojemné konce, zažila jste někdy moment, kdy jste si řekla: „Tohle byl zázrak!“ Například u nějakého beznadějného pacienta.
Pamatuji si například králici Simbu, přišla s výhřezem močového měchýře. Operaci zvládla a má se čile k světu. U ní jsem si říkala, že je minimální šance na záchranu života.
Kým a kde by byla Nikola Hanáková, kdyby nebyla veterinářkou?
Baví mě inovace a tabulky. Takže někde v marketingu nebo v IT.
K závěru se zeptám, koluje o veterinářích nějaký přežitek, fáma? Jakou největší nepravdu jste o veterinářích slyšela?
Veterinářům jde hlavně o peníze! Chtěl bych se mít jak veterinář, takových peněz jsem tam nechal, a všechno mu to jde do kapsy! (Kéž by! =D)
Finanční stránka je jedno velké téma. Veterináři jsou soukromí podnikatelé, kteří platí nájmy, energie, internet, vodu aj., musí platit za přístroje (vybavení jde od několika set tisíc po miliony) a nemluvě výdajích na zaměstnance (sociální, zdravotní, výplata), semináře abychom měly nejnovější poznatky stojí i několik desítek tisíc. To vše se musí zaplatit. Věřte, že na prvním místě nám jde o zvířata, ale složenky platit musíme taky =)
Ano, člověk, který se v této branži nepohybuje si nejspíš nedokáže představit, co vše je potřeba uplatit. A jako úplně poslední dotaz mě zajímá, protože je mi jasné, jak velmi náročné Vaše povolání je, jakým způsobem relaxujete a nabíráte sílu? Co Vás baví a naplňuje ve volném čase?
Přiznávám, že relaxovat moc neumím a musím si relax vědomě nastavovat a plánovat. Jsem spíše extrovertní povaha, mám ráda lidi, takže sport, fitko, divadla, v zimě sauna, kavárny, přátelé. A příroda je neskutečný nabíječ energie. Toulky přírodou s mým psem je oázou pro duši. Cestování považuji za důležitou součást života, která člověka neskutečně obohacuje a dává mu větší rozhled. To mě nabije na delší dobu.
Moc Vám děkujeme za čas, který jste si na nás udělala, abyste zodpověděla naše, místy i vtíravé, dotazy. Přejeme Vám i Vaší klinice jen to nejlepší, spoustu spokojených pacientů a šťastných konců. Veterináře by měl dělat člověk, který chce o zvířátka pečovat se skutečnou láskou a péčí, přesně tak jako to děláte Vy na vší klinice. Děkujeme.

Rozhovor s vedoucím návštěvnického provozu na zámku Sychrov Jaromírem Náměstkem

foto: Sychrov.cz

foto: Sychrov.cz

foto: Ondřej Jágr

Jaromír Náměstek pracuje již přes 20 let na Státním zámku Sychrov, který se nachází v Libereckém kraji, mezi známými městy Liberec a Turnov. Láká vás práce na zámku a chcete se o ní dozvědět něco víc? Přečtěte si následující rozhovor a staňte se průvodcem!

Dobrý den, můžete nám říct, kde pracujete a jaká je Vaše náplň práce?
Dobrý den, pracuji na Státním zámku Sychrov jako vedoucí oddělení návštěvnického provozu. Mám tedy vlastně na starosti starat se o zámek od A do Z. Kromě klasických prohlídek například organizuji také svatby nebo různé akce pro návštěvníky jako jsou speciální prohlídky, pohádky na zámku, dětský den, velikonoční a adventní trhy nebo připravuji zámek pro návštěvu filmařů. Kromě toho se také starám i to, jak zámek samozřejmě vypadá, o jeho opravu a údržbu. Je to tedy opravdu velmi pestrá práce.

Ano, to máte naprostou pravdu a vypadá to, že se tedy rozhodně nenudíte. Jak jste se k této práci dostal a byla to vždy Vaše první volba? Nebo jste chtěl pracovat někde jinde?
Moje první volba to rozhodně nebyla. Asi v pěti letech jsem chtěl pracovat jako zahradník, práce venku se mi moc líbila. Později, asi tak na druhém stupni základní školy, mě napadlo, že bych mohl být číšníkem. To tedy také nakonec nedopadlo, a nakonec jsem skončil tady na zámku.

A proč jste si zrovna vybral zámek Sychrov?
To bylo úplně jednoduché a volba rozhodně nebyla těžká, jelikož tu pracovalo hned několik mých kamarádů a spolužáků ze školy. Nejdříve jsem za nimi jezdil na návštěvu, a pak jsem ty návštěvy postupně prodlužoval, až bylo jednodušší tady začít pracovat. Nastoupil jsem na zámek Sychrov před více jak 20 lety.

Tak to je krásné. Povězte nám, kdybychom se chtěli této práci věnovat, jakou střední a vysokou školu bychom měli nejlépe vystudovat?
Já jsem vlastně nevystudoval vyloženě obor, který by byl zaměřený na moji práci. Ale vyloženě na mojí pozici bych vám doporučil vystudovat ekonomické či manažerské obory, ať už na střední nebo na vysoké škole. Paradoxně nemusíte mít na tuto pozici vystudovanou historii, ale lásku k dějinám a ke kultuře mít určitě musíte.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?
No, tak to je velmi těžká otázka, protože se nedá vyloženě říct, jak takový běžný den vypadá. Každý den je úplně jiný a každý den řeším něco jiného. Záleží například na tom, kolik svatebních schůzek nebo svateb ten den mám, zda nás čeká nějaká akce apod. Rozhodně tato práce obnáší i to, že musíte odepisovat na spoustu e-mailů, vytvářet smlouvy, zapisovat prohlídky do online prodeje, dělat porady s kolegy, přijímat nové průvodce, řešit nepříjemné záležitosti s návštěvníky a tak.

Co Vás na Vaší práci těší a baví?
Nejvíce mě na této práci baví asi to, že pracuji na krásné kulturní památce v Česku. Nedovedu si už představit, že bych někdy měl pracovat v prosklené kanceláři v nějaké výškové budově.

Co Vás naopak moc nebaví, bez čeho byste se raději obešel?
No, popravdě bych se někdy obešel bez těch lidí. Ono mnoho lidí si myslí, že když si koupí vstupenku do zámku, že pak můžou úplně všechno. Sáhnout si na všechno, se vším se vyfotit… To je pak někdy opravdu těžké jim to neustále vysvětlovat, že takto to opravdu nejde.

To chápeme. Kdybychom chtěli pracovat na zámku, asi bychom mohli začít jako průvodce, je to tak? Jak vypadají přijímací zkoušky na průvodce?
Ano, přesně, klidně můžete pracovat na zámku jako průvodce, tak získáte řadu zkušeností. Přijímací zkoušky na průvodce má zámek Sychrov, společně s Karlštejnem, ty nejtěžší v České republice. Musíte znát historii nejen zámku a jeho okolí, ale celkově dějiny celého světa. Musíte se dorozumět alespoň jedním cizím jazykem a nesmíte se bát mluvit zřetelně před lidmi, nesmíte se stydět a musíte mít rozhodně bohatou slovní zásobu. Tohle všechno naši uchazeči musí zvládnout v ústní i písemné podobě.

Co všechno dalšího průvodce musí umět a zvládnout?
Práce průvodce vlastně není vůbec jednoduchá. Kromě rozsáhlých znalostí, musí průvodce mluvit tak, aby ho všichni slyšeli a rozuměli mu. Musí zvládnout zorganizovat skupinu 30 lidí, zaujmout je výkladem a zároveň dobře ohlídat expozici zámku. Přeci jen je to právě průvodce, který svým výkladem vdechne zámku tu správnou atmosféru.

Mohli bychom se na průvodce přihlásit už i my jako brigádníci?
Ano, práci průvodce můžete vykonávat už od 15 let, lepší je to ale až od 18 let.

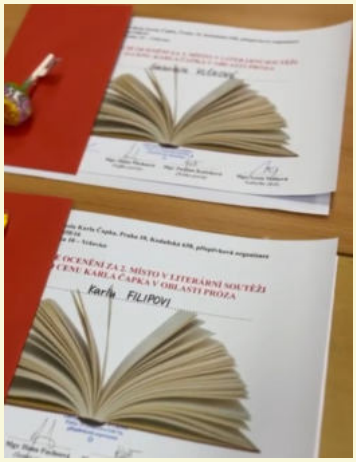
Můžete nám prozradit, jaká je finanční odměna pro průvodce?
Ano, to není žádná tajná informace. Zámek je státní, takže i jeho průvodci jsou státní zaměstnanci, jejichž plat vychází z tabulek. Aktuálně je to 140 Kč na jednu hodinu. Vím, že je to na dnešní poměry nižší cena, ale pracujete na krásné národní kulturní památce a mezi prohlídkami, si můžete vyzkoušet i další činnosti nebo si odpočinout a přečíst si tak například nějakou zajímavou odbornou literaturu.

A na závěr bychom se rádi zeptali, zda nám prozradíte nějaký zajímavý příběh z Vaší práce, který se Vám na zámku stal?
Těch příběhů je asi hodně, veselých i strašidelných. Nejlepší bude, když sami přijedete na návštěvu nasát atmosféru tohoto krásného místa.

Děkujeme Vám za rozhovor a třeba se brzo potkáme na zámku.

Autor: redakce

Literární soutěž O cenu Karla Čapka

I letos na naší škole proběhla literární soutěž O cenu Karla Čapka, kterou si pro žáky připravili vyučující českého jazyka pod vedení pana zástupce Lukáše Tallera a paní učitelky Hany Fuchsové. Tentokrát se soutěž nesla v duchu překrásných svátků vánočních. Pojďte se s naší redakcí podívat alespoň na dva výherní příběhy.

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH -aneb jak přestali věřit na Ježíška
Ondřej Makal 7.A

Nahoře v nebi byl svatý klid, když se náhle celým nebem ozvalo: „Svatý Petře, svatý Petře!“ „Co se stalo, Ježíšku?“ ptá se svatý Petr. Ježíšek doběhne ke svatému Petrovi a povídá: „To bys nevěřil. Oblétám si takhle Prahu, abych zjistil, zda mi někdo nenapsal nějaký dopis a pětiletá Natálka Hrabková nic.“ „A co je špatně?“ „No ona vždycky psala, jako jedna z prvních.“ „Pořád nechápu, co je za problém. Může přeci jen ještě rozmýšlet, o co Tě požádá.“ „Ten problém je, že už na mě nevěří.“ „Cože? Jak jsi na to přišel?“ A Ježíšek vyprávěl. „Přiletěl jsem k nim domů a najednou slyším: „Já Ježíškovi psát nebudu. Už na něj nevěřím,“ a když se rodiče ptali, proč, tak jim řekla: „Protože v televizi byl takový zvláštní zelený mimozemšťan… Jak on se jmenoval?“ „Myslíš Alzáka?“ „Ano! Ano, ten. No, tak on říkal, že všechny dárky vyřešíte na Alza.cz. Když se dárky dají koupit, nemusí je nosit jen Ježíšek. Zkrátka už na něj nevěřím,“ a tak jsem se snažil ji přimět, aby na mě zase věřila.“

„A povedlo se?“ ptal se svatý Petr. „Ne. Snažil jsem se nato jít pomalu, přeci jen do Vánoc zbývá ještě šest dní. Začal jsem zapalovat svíčky, pomáhat jí při testech z matematiky, z češtiny, ale ono nic.“ „Tak by ses jí mohl zjevit, no ne?“ radí mu svatý Petr. „Takhle to nejde.“ „Proč by to nešlo?“ „Protože se jí můžu zjevit jen tak, jak si mě ona představí. Když si mě bude představovat třeba jako ježka, můžu se jí zjevit jen jako ježek a ještě ke všemu je to riskantní,“ povídá Ježíšek. „Tak udělej něco víc, než jenom zapalování svíček,“ radí znovu svatý Petr. „Tak tam pojď se mnou, abys mi pomohl.“ „To zase nemůžu já.“ „Tak mi alespoň poraď, kde mám začít.“ „Můžeš zkusit zjistit, co je pro ni důležité, nebo třeba co si přála, a nějak jí to dej.“ „To je dobrý nápad. Děkuju Ti, svatý Petře.“

A tak Ježíšek začal pátrání a přečetl si všechny dopisy, co mu Natálka poslala, ale i když jí přinesl ten domeček pro panenky, co ho vždy tolik chtěla, nepřesvědčilo jí to. Ježíšek se proto rozhodl, že ji bude pozorovat. Přineslo to hodně informací, bohužel i smutných. Ježíšek zjistil, že Natálčina kamarádka je na vozíku a rozhodl se, že jí pomůže. Navštívil jí doma a pustil se do práce. Nejdřív ji nechal srůst kosti zase do původního stavu, a pak jí pomohl, aby mohla znovu chodit bez problémů. Ovšem ani to nepomohlo. Malý úspěch to přeci jen byl, protože Natálka začala věřit tomu, že se tu děje něco zvláštního. Něco nadpřirozeného. I tak se ale Ježíšek musel znovu poradit se svatým Petrem. „Abys věděl, taky ani já jsem nelenil a něco jsem zjistil.“ „Opravdu? A na co jsi přišel?“ zeptal se Ježíšek. „Zjistil jsem, že dědeček Natálky má rakovinu. Právě teď je v nemocnici. Myslím, že kdyby se uzdravil, nikdo by nemohl pochybovat o tom, že to byl zázrak.“ „Máš pravdu, svatý Petře. Je dobrý nápad mu pomoci. Tak tedy pojďme,“ řekl Ježíšek.

Když Ježíšek dorazil do nemocnice, nemohl uvěřit vlastním uším, protože přišel akorát ve chvíli, kdy Natálka říkala svoje jediné přání k Vánocům: „Jediné, co bych si přála k Vánocům, je, aby ses uzdravil, dědo.“ Potom už ale museli odejít domů a Ježíšek se mohl znovu pustit do práce. Když šla Natálka do nemocnice po šesti dnech přesně na Štědrý den, tak už byl její děda zdravý, jako rybička. A tak Natálka znovu uvěřila v nadpřirozené síly Ježíška a i na něj samotného. Když se Ježíšek vrátil do nebe, povídá svatému Petrovi: „Jen je škoda, že nemůžu přesvědčit všechny, kteří už ve mně nevěří.“

UŽ SE TĚŠÍM!
Kateřina Dominiková 5.A

Jmenuji Tomáš, je mi deset a od malička jsem bydlel v sirotčinci. Jednoho rána nás vzbudili, že za námi přišel nějaký děda. Všichni tedy vstali a řítili se do místnosti, kam nás poslali vychovatelé. Když jsme se tam namačkali, přišel takový starý dědouš s bílím plnovousem. Řekl, že je Ježíšek, Santa Claus, Papá Noel a všechno ostatní. Začali jsme se hurónsky smát. Dědouš jen seděl a čekal až se uklidníme.

Pak začal… Budu vám vyprávět příběh. Byl jsem malé dítě, stejně obyčejné jako vy. Miloval jsem Vánoce a vždycky jsem se těšil na dárky. Ale mým největším přáním, bylo potkat Ježíška. Před sedmdesáti lety se mi přání vyplnilo. Ráno po Štědrém večeru jsem se probudil v Ježíškově dílně.“ „Ahoj kluku“ řekl mi fousatý pán. „Dobrý den“ odpověděl jsem celý zmatený. „Slyšel jsem, že jsi mě chtěl potkat,“ pokračoval, „tak jsem ti to konečně vyplnil! Jsem Ježíšek.“ „Pojď, trochu se tu porozhlédneme a popovídáme si. Támhle máme výrobní linku na hračky, tady je linka na oblečení. Ostatní dětská přání vyrábí moji skřítci ručně, na zakázku“, vysvětloval mi Ježíšek. „A co když si dítě přeje něco živého?“, zeptal jsem se. „To je dobrá otázka, hochu. Když si dítě přeje něco živého, tak zavolám mým tajným agentům. Ti potom zvířátko seženou a na Štědrý den ho doručí.“ odpověděl nadšeně Ježíšek. Takhle jsme spolu strávily celý den. Večer mne Ježíšek teleportoval zpět domů.

Uběhlo pár týdnů a jednoho rána mě probudilo ťukání na spodek

mé postele. Byl to jeden z Ježíškových skřítků. „Co tady děláš?“ zeptal jsem se zmateně. „Ježíšek mě poslal, ať tě hned seženu.“ odpověděl skřítek. Popadl mě za ruku a byli jsme zpátky v dílně. „Rád tě zase vidím. Minule jsem zapomněl zmínit, že odcházím do důchodu a že jsem si vybral tebe. Od teď jsi Ježíšek ty!“ řekl a zmizel. „Co? Já?“ vykřikl jsem. „Jo, ty“ odpověděli mi sborově skřítci. Od té doby se starám o dárky já. Ale každý stárne a já už se taky těším do důchodu. Je čas si vybrat nástupce. Už dlouho sleduji vaše přání a dnes jsem se rozhodl… Od té doby se už starám šedesát let o dárky já a UŽ SE TĚŠÍM na důchod!